

[Peter Duetoft]

at man tager arbejde fra arbejdsløse danskere. Det ville jo være en af de der sædvanlige diskussioner, der ville være ubehagelig. Jeg håber selvfølgelig også, at arbejdsmarkedets parter og virksomhederne vil være hjælpsomme.

Vi er tilhængere af udvekslingen og af, at man kan indkvartere disse mennesker andre steder end nødvendigvis i lejre, og vi er også enige i den opbygning, der er af muligheden for at få hjælp til at komme tilbage, og den begrænsede mulighed, der så er for at rejse frem og tilbage.

Jeg vil om uddannelse blot sige, at jeg tror, det er utrolig vigtigt, som også flere ordførere før har sagt, at at vi under opholdet i Danmark forbereder folk til at komme tilbage og genopbygge deres eget land; det i sig selv vil være med til, at de ønsker at drage hjem og gøre det arbejde.

Nu er der mange af dem, der er så veluddannede, så det måske nok er noget af et skift at leve under disse forhold i Danmark. Vi skal ikke tro, at de har det bedst i Danmark; vi skal bestemt tro, at nogle af dem har forladt ganske gode stillinger og ganske gode forhold for at blive flygtninge, og de mennesker vil jo blive endnu gladere for at vende tilbage.

Men jeg tror, det er vigtigt, at vi opbygger et system, og det hjælper vi med til, og jeg vil godt opfordre ministeren til ikke bare at få det gjort nationalt i Danmark, men også gå ind i det internationale arbejde. Jeg ved, at Europarådet bl.a. har opfordret til, at man skulle forsøge i fællesskab i Vesteuropa at bygge et uddannelsessystem op, hvor man sætter mennesker i stand til at udnytte, styrke eller færdiggøre deres uddannelse og blive forberedt til opbygningen af deres eget land.

Så min opfordring til, at ministeren også tænker på den side fremover, skal lyde herfra, men som det vel fremgik, kan vi selvfølgelig støtte regeringens forslag, og vi mener faktisk, at det både er rimeligt og fornuftigt.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Folketinget i sin tid vedtog den særlige lov om midlertidig opholdstilladelse til flygtninge fra Jugoslavien, var det efter anbefaling fra FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR. Det var en ny situation for dansk asyllovgivning, at vi vedtog dette princip om midlertidighed, og vi har i de forløbne 2 år ind-

høstet mange erfaringer med denne ordning; der har været gode erfaringer, og der har været dystre erfaringer.

Til de gode erfaringer hører, at der har været en udtalt vilje, et samarbejdsønske og stor villighed fra kommunernes side om at få indkvarteret de pågældende asylsøgere eller flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, og det har været muligt at modtage et ganske stort antal sammenlignet med mange andre lande i Europa. Den danske befolknings vilje til at modtage disse flygtninge har faktisk været imponerende og fin.

Til de dystre erfaringer hører også, at adskillige af centrene fungerer på en måde, så passiviteten bliver udbredt. Den enkelte flygtningefamilie lukker sig om sine egne problemer, og der er ikke den aktivitet eller de udfoldelsesmuligheder, som vi gerne skulle kunne give folk, der er anbragt under disse forhold.

Derfor er vi glade for, at der nu kommer et lovforslag, som forbedrer forholdene for dem, der er her på midlertidig opholdstilladelse. Vi deler nemlig den bekymring, som også tidligere ordførere har været inde på, og som UNHCR har udtalt, at jo længere tid man frarøver asylsøgere retten til at få deres asylsag behandlet, og jo længere tid man frarøver dem almindelige rettigheder, som kan sammenlignes med andre flygtninge i landet, jo værre bliver det, og det er klart, at midlertidigheden på et vist tidspunkt må give sig udslag i, at man siger: Nu må vi i gang med en almindelig asylsagsbehandling, og i øvrigt skal folk have mulighed for at få et vist indhold i den tilværelse, de har, mens de venter på, at forholdene i deres hjemland skal blive sådan, at de kan vende hjem.

Derfor er vi glade for, at der nu bliver taget skridt til at forbedre mulighederne for uddannelse, for anden form for indkvartering, for repatriering, hvis det skulle være ønskeligt, for at få arbejde eller for at få efteruddannelse, bedre tilpasning til arbejdsmarkedet osv. Det støtter vi alt sammen.

Men vi er selvfølgelig klar over, at vi ikke kan opfylde alle de flygtedes håb og alle deres forventninger. Der er nogle, der er kommet til Danmark med den forventning, at man her uden videre kunne få adgang til at begynde på en frisk og så bygge en ny tilværelse op, som svarer fuldstændig til den, man forlod, men så-